

dra RV. 1, 43, 4. 8, 29, 5. AV. 2, 27, 6.

जलाषट् (जल + षट्) adj. ved. nom. षट् Sch. zu P. 3, 2, 63. 6, 3, 137. 8, 3, 56. acc. षट्कम् gaṇa सुषामादि zu P. 8, 3, 98. Kaij. zu P. 8, 3, 110. षट्कम् Sch. zu P. 8, 3, 56.

जलाश्रीली (जल + श्रीली) f. Teich Hān. 42. ला ÇKDr. und Wils. nach ders. Aut.

जलामात् = जलाषट् P. 3, 2, 63, Sch.

जलामुका f. angeblich = जलामुका Bluteget Lois. zu AK. 1, 2, 22.

जलाक्षय (जल + आक्षय) n. Lotus, Nelumbium Rāḡan. im ÇKDr. — Vgl. जलज u. s. w.

जलिका f. = जलूका Bluteget Bhaṛ. zu AK. 1, 2, 22. ÇKDr.

जलुका f. dass. ÇABDAR. im ÇKDr.

जलूका f. dass. H. 1204. VJUTP. 117. — Vgl. कर्पा, तृणा.

जलेचर (जले, loc. von जल, + चर) adj. f. ई im Wasser lebend: पत्तिन् MBh. 3, 17322. R. 4, 50, 18. m. Wasserthier MBh. 1, 7849. 3, 698. R. 4, 51, 39. चरी MBh. 1, 7832. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. 3, 58, 38.

जलेच्छया f. eine Art Heliotropium (s. कृस्तिष्पुष्टा) ÇABDAR. im ÇKDr.

जलेजान (जले, loc. von जल, + जान) n. Lotus, Nelumbium ÇABDAR. im ÇKDr.

जलेन्द्र (जल + इन्द्र) m. 1) Meer, Ocean. — 2) der Gott des Wassers, Varuṇa H. an. 3, 557. Med. r. 159. — 3) N. pr. eines Gīna (पूर्वयन्त्र, जन्मल) Trik. 1, 1, 20. H. an. Med.

जलेन्धन (जल + इन्धन) m. das unterseeische Feuer (s. ब्राडवाग्नि) Buḥ-ripr. im ÇKDr.

जलेभ (जल + इभ) m. Wasserelephant: प्रत्फुरतिमिन्नलेभजिह्मगः (म-हेदधिः) VARĀH. Bḥ. S. 12, 4. — Vgl. जलकृस्तिन्.

जलेयु (von जल) m. N. pr. eines Sohnes des Raudrāçya MBh. 1, 3700. HāRIV. 1660. VP. 447. Bḥāg. P. 9, 20, 4. Die Namen der übrigen Söhne gehen gleichfalls auf एयु aus.

जलेरुह (जले, loc. von जल, + रुह) 1) m. N. pr. eines Königs von Orissa WASSILJEW 32. — 2) f. आ N. eines Strauchs (कुटुम्बिनी) Rāḡan. im ÇKDr.

जलेला f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge von Skanda MBh. 9, 2634. Oder sind in dem Worte 2 Namen zu suchen: जला und जला?

जलेवाह (जले, loc. von जल, + वाह) m. Tamcher: जलेवाहनयाह्य बह्वस्तत्र न्यपोजयत् । तत्कृत्वा परमं पत्नमापुराभरणं न तत् ॥ PĀTĀLAKH. im PĀDMA-P. ÇKDr.

जलेश (जल + ईश) m. 1) Meer, Ocean Bḥāg. P. 8, 7, 26. — 2) der Gott des Wassers, Varuṇa HāRIV. 13899. fg. Bḥāg. P. 3, 18, 1.

जलेशय (जले, loc. von जल, + शय) 1) adj. im Wasser ruhend, im Wasser sich aufhaltend Suça. 1, 200, 4. कूर्मो ऽप्यत्तर्जलेशयः MBh. 1, 1365. Beiw. und Bein. Vishṇu's H. 214, Sch. HāRIV. 14348. सप्तार्णवो desgl. Rāgh. 10, 22. — 2) m. Fisch Trik. 1, 2, 15.

जलेश्वर (जल + ईश्वर) m. 1) Meer, Ocean ÇKDr. Wils. — 2) der Gott des Wassers, Bein. Varuṇa's MBh. 1, 8175. fg. 2, 359. 3, 1669. 1692. 9, 2738. Rāgh. 9, 24. — 3) N. pr. eines Heiligthums (जलेश्वर v. l.) MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 42, a.

जलोक्र 1) m. N. pr. eines Königs von Kāçmirā Rāḡa-Tar. 1, 108.

III. Theil.

LIA. II, 273. fgg. 344. fg. — 2) f. आ = जलोका Bluteget Bhaṛ. zu AK. 1, 2, 2, 10. ÇKDr. H. 1204, v. l.

जलोकिका f. = जलोका Bluteget Wils.

जलोच्छ्वास (जल + उच्छ्वास) m. Abzugsgraben AK. 1, 2, 2, 10. H. 1088.

जलोदर (जल + उदर) n. Wasserbauch, Wassersucht MBh. 3, 14664. 12, 11268. VARĀH. Bḥ. 24(23), 4. Verz. d. B. H. No. 968. — Vgl. उदर 3.

जलोद्धतगति (जल - उद्धत + गति) f. N. eines Metrums (4 Mal ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~) COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 7).

जलोनाद (जल + उनाद) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Çiva Vjāp. zu H. 210.

जलोद्भव (जल + उद्भव) 1) adj. aus dem Wasser hervorgegangen, — entstanden: शङ्ख Arā. 5, 24. Suça. 2, 342, 1. गण्डकोम् — सर्वतीर्थज-लोद्भवाम् (सर्वतीर्थजल + उद्भव) MBh. 3, 8091. — 2) m. a) Ursprung der Gewässer, Bez. einer Gegend: किमवतः पार्श्वं समभ्येत्य जलोद्भवम् MBh. 2, 1078. — b) Wasserthier VARĀH. LAGHŪĪT. 9, 15. — c) N. pr. eines von Kaçjapa erlegten Wasserdämons Rāḡa-Tar. 1, 27. — 2) f. आ a) N. einer Pflanze, = लघुब्राह्मी Rāḡan. im ÇKDr. — b) Benzoeharz RATNAM. 82.

जलोद्भूत (जल + उद्भूत) 1) adj. aus dem Wasser —, im Wasser entstanden. — 2) f. आ N. einer Staude (गुण्डाला) Rāḡan. im ÇKDr.

जलोरगी (जल + उरगी) f. Bluteget Śāras. zu AK. 1, 2, 2, 22. ÇKDr.

जलौक 1) m. = जलौकस् Bluteget Suça. 1, 112, 6. — 2) f. dass. AK. 1, 2, 2, 22. Trik. 1, 2, 25. H. 1204. Hān. 263. MBh. 12, 3306. Suça. 1, 39, 14. 17. 40, 2. 263, 1.

जलौकस् (जल + औकस्) 1) adj. subst. m. im Wasser wohnend, Wasserbewohner, Wasserthier: जलौकासो स सन्नानो बभूव प्रियदर्शनः MBh. 13, 2650. vom Kākravāka HāRIV. 1215. जलौकासो जले यदन्महात्तो ऽद-त्यणीयसः Bḥāg. P. 1, 15, 25. जलस्थलनौकसः 2, 10, 40. — 2) m. N. pr. eines Königs von Kāçmirā Rāḡa-Tar. 2, 9. — 3) f. Bluteget AK. 1, 2, 2, 22. H. 1203. Suça. 1, 28, 10. 39, 16. 40, 9. 42, 21. 259, 7. 2, 111, 19. Angeblich nur im pl. gebräuchlich.

जलौकस m. f. n. = जलौकस् Bluteget RĀJAM. zu AK. ÇKDr.

जल्पुल् intens. zu 2. गल्: नि जल्पुलीति v. l. der TS. 7, 4, 19, 8 zu नि गल्पुलीति der VS. 23, 22.

जल्प, जल्पति (ep. auch med.) Dhātup. 11, 4. अनुजल्पिरे, घभि० 1) halb-verständlich reden, murren: स आध्या जल्पन्कुहनेत्रं समया चचार Çat. Bā. 11, 5, 4, 4. reden, sprechen: प्रमादिव जल्पथ MBh. 2, 859. जल्पेव तदा लङ्का R. 5, 10, 3. कृतो जल्पतो वा दत्तमोसं प्रदश्यते Suça. 1, 126, 9. कृतो जल्पते वैरी एकपात्रे च भुञ्जते HāRIV. 1173. का हा मुष्टे ऽस्मोति जल्पन् PĀNĀT. 33, 10. 187, 11. Bḥāg. P. 9, 10, 23. Çuk. 40, 13. 43, 5. सकृ-जल्पति राजानः सकृजल्पति साधवः Vet. 34, 10. सर्पन्तु तर्षु जल्पन्तु वापि जनसंतपो विनिर्दष्टः VARĀH. Bḥ. S. 45, 80. 73, 15. द्यत्योर्निशि जल्पतोः AMAR. 13. परस्परं जल्पन्तो PĀNĀT. 134, 20. 142, 4. जल्पति सार्ध-मन्येन BHARTH. 1, 91. एकेन — जल्पन्त्यनत्यान्तरम् PĀNĀT. I, 152. श्रूयतो तावद्वचनं मम जल्पतः R. 3, 40, 1. तेषाम् — तानि वाक्यानि जल्पताम् MBh. 1, 5668. न च जल्पति दुर्वचः 7, 6899. पशुषापयि जल्पतो वध्या हता न भूज्जा PĀNĀT. III, 86. Hit. III, 63. जल्पते मधुरा वाचः HāRIV. 11882. म-द्ययाः किं न जल्पति Vet. 26, 20. सत्यमेतत् पत्वया जल्पताम् PĀNĀT. 27,